

Трoвица браќа

Им'ало н'екој трoвица бр'аќа, кинис'але да-од'аја на-п'ат. Од'иле, од'иле, и н'ашле н'екој др'аки. П'остарио бр'ат р'екол: "О, г'оспoди, д'ај-ми 'овие др'аки л'озје да-б'идат, на-с'е шо-ќе-пом'ини ќе-му-д'ада гр'озје". Г'оспo др'аките му-и-ст'орил л'озје. Ср'еднио р'екол: "Д'ај-ми, г'оспoди, ов'ие гарв'ани да-ми-ст'анат к'ози. Ш'о ќе-пом'ини, на-сè ќе-д'ада мл'еко да-с'рка. Му-и-ст'орил г'оспo к'ози. Г'оспo 'одел со-н'иф. На-п'омалијo му-р'екол: "Ти, с'инко, ш'о с'акаш?" Т'ој р'екол: "Јас с'акам да-ми-д'аде г'оспo нев'еста да ѝ е-с'рцето к'ако м'ојто". Г'оспo р'екол 'оту ќе-му-д'аде т'аква нев'еста. Ка:-от'ишле кај-ч'упата, т'а: б'ила сврш'ена и в'ечер к-а-зем'аа сват'ојте. Ко:-с'еднал г'оспo с'ете си-прикаж'увале. Т'ие му-р'екле: "'Оти, д'едo, т'и н'ишчо не-каж'уваш?" Т'ој му-р'екол: "'Ами ј'ас шо-зн'ам да-каж'увам. С'амо да-ми-н'ајте 'една пр'ачка лoз'ова от-тр'и год'ини скин'ата". Му-н'ашле и а-пос'адил д'едoтo. Ко:-стан'але 'утрoтo, л'озата б'ила п'олна гр'озје и му-а-з'ел д'едoтo нев'естата. Му-а-д'ал на-н'ајмалдиo бр'ат. Уб'авo си-живе'ал со-нев'естата. 'И-дал г'оспo д'ете. По-вр'еме се-вр'атил г'оспo кај-н'и: и т'аткoтo го-пр'ашал: "Д'едo, шч'o-си-ув'илен?" Му-р'екол т'ој: "К'ако да-не-б'ида ув'илен ко:-ми-с'акат д'ете от-тр'и год'ини печ'ено?" Г'оспo с'амо го-обид'увал ш'о ќе-р'ечи. 'Овој р'екол: "И, д'едo, н'ие 'имаме д'ете, н'его ќе-го-оп'ечеме". А-угор'еле в'урната, го-кл'але д'етето да-се-п'ечи. Ко:-п'ошле да-го-изв'адат исп'ечено, вид'еле кн'ига ка:-др'жи и ч'ита во-в'урната, н'е-изгор'ело. Го-благосл'овил б'ок да-не-изг'ори.

(Милица Конеска)